

Krúdy Gyula

Nyíregyháza, 1878. október 21. – Budapest, 1933. május 12.

A XX. század elejének magányos alkotója.

Szindbád második útja

Keletkezése: 1911 – az első Szindbád-novellák egyike.

Világirodalmi hatás: az arab mesevilág hőse Tengerjáró Szindbád. Az Ezeregyéjszaka Krúdy kedvelt gyermekkori élménye volt; Podolinban önmagát Szindbádnak nevezte el. 1911-től több novellájában szerepel Szindbád mint az író alteregója.

Műfaja: novella

Stílusa: impresszionista, szimbolista-szecessziós

Hangneme: lírai

Cselekménye-szerkezete:

Szindbádot egy Hang szólítja meg éjszaka, és eszébe juttatja: fel kellene keresnie valakinek a sírját.

El is indul, mert érkezett életének ahhoz a szakaszához, amelyben legjobban a múlt érdekli. Egy alföldi kisvárosba vezetett az útja. Éjszaka érkezett meg, és miközben végigment ugyanazon az úton, ahol egykor járt, gondolatban felidézte a régi románcot. Felidézte Irma alakját, találkozásukat. Egy dologra emlékezett a leghatározottabban: megfutamodott a titkos randevú döntő pillanatában. Néhány hónappal később a lány meghalt, megmérgezte magát. Szindbád akkor néhány napig rosszul érezte magát, de aztán majdnem teljesen elfelejtette a lányt, aki miatt most eljött ebbe a kisvárosba. De nem volt ereje kimenni a domboldalon fekvő temetőbe. A hajnali vonattal elutazott.

Jellegetessége: álom és való } egybeolvadása
múlt és jelen }
sejtelmes hangulat

A lirizálódás elemei:

- leghangsúlyosabb az emlékidézés
- alig van cselekmény
- erőteljes hangulatiság (szín-, illat- és hanghatások)
- időkezelés (egy éjszaka története – néhány évtizednyi „visszautazás a múltba”)

Értelmezése: Az ember élete vége felé jut el ifjúkori tettei mérlegeléséig, néha túl későn. Szindbád szerelmi románcainak felidézésétől, magától az emlékezéstől boldogabb, mint egykor, a románc történésének idején.